

[Forsvarsministeren.]

Ændringsforslag og anbefale at stemme for de til Regeringsforslaget af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det fremgik af Ministerens Udtalelser, at han fremdeles vil holde for, at Socialdemokraterne var berettigede til at indtage det Standpunkt, de indtog i 1932; han siger bl. a., at da havde man endnu ikke faaet Nazistyre i Tyskland. Nu synes jeg jo, at Forholdene var urolige nok i 1932, og at der skete tilstrækkeligt til, at man kunde se Skyerne begynde at trække sammen; men jeg kan ikke tro, at Omvendelsen inden for Socialdemokratiet alene har sin Aarsag i, at de har faaet andet Styre i vort sydlige Naboland. Jeg mener derfor at være fuldstændig berettiget til at sige, at de var ansvarsløse i deres Agitation saa sent som i 1932.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at ifølge Folkeforbundets almindelige Love har alle Lande, ogsaa de smaa Lande, Pligter, og i den Henseende tillod jeg mig at oplæse et Par Linier, som blev udtalt paa et Parlamentsmøde i London af den engelske Regering om det Spørgsmaal, men jeg kunde supplere det med hundredvis af Udtalelser fra ledende Statsmænd i hele Verden, baade i store og smaa Lande. Men dengang da var det ganske umuligt at faa de Herrer til at forstaa, at man havde en Pligt ifølge Folkeforbundets almindelige Love. Det, man særlig fremhævede over for os i sin Tid, var, at vi paa Grund af vor Lidenhed i Virkeligheden ingenting kunde stille op; det var saa komplet ligegyldigt, om vi ofrede 10 eller 100 Mill. Kr. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier, der netop tydeliggør, hvad jeg siger, af „Social-Demokraten“ fra 1928, altsaa da vi havde Venstres Regering; det kan have sin Betydning, at de Herrer og Damer til den Side bliver konfronteret med disse Udtalelser:

„For ædrueligt tænkende Danske er det Hip som Hap, enten der ofres 30, 40 eller 50 Millioner paa dansk Militærvæsen, ja, enten der bevilges 20 eller 100 Millioner. Det er nemlig lige meget eller lige lidt værd, det vil sige, det er slet intet værd, militært set. Det er og bliver et blot Parademilitær, der kan bruges ved Kongebesøg og andre festlige Lejligheder, men ikke egner sig til Krig. Danmark mangler alle Forudsætninger for et virkeligt Krigs-væsen, bl. a. Raastofferne Kul og Jern,

store kemiske Fabrikker o. s. v. Det danske Militærvæsen er, som den gamle Hørup'er Fogtmann engang sagde, kun en Forsørgelsesanstalt for bedre Folks Børn.“

Her har vi en karakteristisk Udtalelse, der tydeligt viser, hvordan Socialdemokraterne stillede sig for blot ganske faa Aar tilbage. Det var altsaa vor Lidenhed! Efter den Teori skulde man tro, det vilde være ret haabløst nu, men heldigvis har de faaet en noget anden Anskuelse, ser anderledes paa Sagen nu.

Jeg ser, Formanden staar op — jeg har jo kun faaet Ordet for en kort Bemærkning; men jeg maa forbeholde mig at tage en kort Bemærkning til, idet der i det, Ministeren henvendte til mig, er endnu et enkelt Spørgsmaal, jeg gerne vilde svare paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: I Anledning af Forsvarsministerens Udtalelser om den kommanderende Generals Bedømmelse i Forsvarsudvalget af vort Forslag skal jeg sige, at jeg refererede det, der ikke allerede var blevet refereret i „Politiken“ fra denne Forhandling. Man kunde vel ikke vente, at den kommanderende General, der havde stillet Forslag om, at der skulde opstilles 9 Regimenter i Jylland, saa snart han kom i Udvalget, skulde udtale, at 6 var tilstrækkeligt. Men han gav tydeligt til Kende, at han maatte opfatte det konservative Forslag som et meget betydeligt Fremskridt, og dernæst sagde han — det var det, jeg refererede, det var det, der havde Betydning paa det Tidspunkt i Debatten, da jeg fremsatte den Udtalelse — paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers direkte Forespørgsel, at det ikke var sagligt muligt at opbygge flere Regimenter i den 5 Aars Periode, som denne Lov skal gælde for, end det Antal, som Det konservative Folkeparti havde foreslaaet, og derfor var det, jeg ogsaa før kunde sige til Forsvarsministeren, at han skulde saamænd selv spørge den kommanderende General om hans Opfattelse, hvis han er saa interesseret i at faa yderligere Besked derom. Vi er overbevist om, at det Forslag, vi her stiller, kan vi ogsaa sagligt forsvare at medvirke til under den Forudsætning, at der herigennem kunde blive tilvejebragt et Samvirke mellem de forskellige Partier om denne Sag. Det er ubegribeligt, at Ministeren kan mene, at den Udgift, vi har foreslaaet, skulde